

For religious freedom, against individophobia. Letter to the U.S. Secretary of State

The Honorable John Kerry
Secretary of State
U.S. Department of State
2201 C Street NW
Washington, DC 20520

Dear Mr. Secretary:

The Soul Society of Ukraine is modern spiritual movement based on believing in the sacred unity of human, God and universe, in the good-will-based comparing of all religions and philosophies in the world, named religious believing in the greatest value of human.

We are inspired on U. S. State Department annual report on the status of religious freedom that finds religious discrimination in Ukraine. So we ask you take a point about problem of individophobia (discrimination of one-person-groups) in Ukraine.

Ukrainian law demands that group of founders of religious corporation must include at least 10 persons to be incorporated. But we are believers in the greatest value of human. Holy Scripture of our confession proclaim that God may call one person to found the soul society (basic type of religious organisation in our religion). So the governmental institutions rejects our demands to incorporate The Soul Society of Ukraine since 2009 year.

We wrote about this problem to Valeriya Lutkovska, Ukrainian Parliament Commissioner for Human Rights, but his representative mrs. Filipishina wrote us that individophobia is not a discrimination. She believe that one-person-group is not a group such as slave traders believe that slave is not a human, but only a thing.

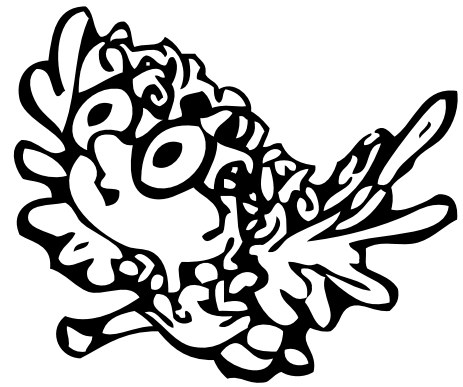
We hope that in the next annual report on the status of religious freedom U. S. State Department will note religious discrimination of one-person-groups in Ukraine.

Please accept small spiritual gift, which I send with this letter – my book “I understand. I believe. I love. Missionary preaching of religious faith in the greatest value of human” in ukrainian.

Yours sincerely,
Yuriy Sheliashenko
Faith keeper, The Soul Society of Ukraine

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

IDEALIST

Релігійний бюлетень “Ідеаліст”
 (“Идеалист”, “Idealist”)

№ 11 (25)

25.06.2013 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
віруючими громадянами віросповідання
(релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини;
проповідь одкровенень; реалізація прав на
свободу слова, світогляду і віросповідання, на
інформацію; критика і подолання
дискримінації за ознакою масовості
(колективності) та інших видів протиправної
дискримінації; захист і розвиток вільної душі,
прав, свобод, інтересів людини і громадянина,
суспільного блага, соціальних цінностей,
істини, віри, добра, відповідальності перед
Богом, народом, власною совістю, здорового
глузду та верховенства права.

За релігійну свободу, проти індивідофобії. Лист Державному секретареві США

Релігійний
бюлетень
№ 11 (25)
25.06.2013

*Високоповажному
Джоові Кері,
Державному Секретарю
Сполучених Штатів
Америку,
Вашингтон.*

The Soul
Society
of Ukraine

The Honorable John Kerry
Secretary of State
U.S. Department of State
2201 C Street NW
Washington, DC 20520

Dear Mr. Secretary:

The Soul Society of Ukraine is modern spiritual movement based on believing in the sacred unity of human. God and nature, in the good-will-based competing of all religions and philosophies in the world, based religions believing in the greatest value of human.

We are inspired on U. S. State Department annual report on the status of religious freedom that finds religious discrimination in Ukraine. So we ask you take a point about problem of individualism (discrimination of one-person groups) in Ukraine.

Ukrainian law demands that group of founders of religious corporation must include at least 10 persons to be incorporated. But we are believers in the greatest value of human. Holy Scripture of our confession proclaim that God may call one person to found the soul society (basic type of religious organization in our religion). So the governmental institutions reject our demands to incorporate The Soul Society of Ukraine since 2009 year.

We wrote about this problem to Valeriy Lutsenko, Ukrainian Parliament Commissioner for Human Rights, but his representative Mrs. Filipchishina wrote us that individualism is not a discrimination. She believe that one-person group is not a group such as slave traders believe that slave is not a human, but only a thing.

We hope that in the next annual report on the status of religious freedom, U. S. State Department will stop religious discrimination of one-person groups in Ukraine.

Please accept small spiritual gift, which I send with this letter – my book "I understand, I believe. I love. Missionary preaching of religious faith in the greatest value of human" in ukrainian.

Yours sincerely,

Yuriy Shevchenko
Faith keeper, The Soul Society of Ukraine

Yuriy Shevchenko

Faith keeper

Trotskyi Tuzanek Street, 9
of. 42, Kyiv, 01042, Ukraine
+38 (097) 317-92-38
fax +38 (044) 528-04-35

June 8, 2013

Шановний пане Секретар, Українська Душевна спільнота є сучасним духовним рухом, що базується на переконанні у священній єдності людини, Бога та всесвіту, узгодженні за доброю волею усіх релігій та світоглядів світу, що зветься також релігійною вірою в найвищу цінність людини.

Нахненні щорічною доповіддю Державного Департаменту США щодо стану релігійної свободи, у якій зазначено про релігійну дискримінацію в Україні, ми просимо Вас взяти до уваги проблему індивідофобії (дискримінації одноосібних груп) в Україні.

Українським законодавством встановлено, що група засновників релігійної громади має включати не менш ніж 10 осіб для державної реєстрації.

Але ми віруємо в найвищу цінність людини.

Священне Писання нашої конфесії свідчить, що Бог може покликати одну людину для фундації душевної спільноти (базового типу релігійної організації у нашій релігії).

Тому державні інституції з 2009 року відмовляють у державній реєстрації Української Душевної спільноти.

Ми писали про цю проблему Валерії Лутковській, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини.

Її представник пані Філіпчшина відповіла, що індивідофобія не є дискримінацією.

Вона залізно переконана, що одноосібна група не є групою. Так само як работорговці впевнені, що раб не є людиною - на їх думку, це "всього лише річ".

Ми сподіваємося, що в наступній щорічній доповіді Державного Департаменту США щодо стану релігійної свободи буде приділено увагу дискримінації одноосібних груп віруючих в Україні.

Будь ласка, прийміть невеличкий духовний подарунок, який я надсилаю з цим листом – мою книгу "Розумію. Вірую. Люблю. Проповіді місіонера релігійної віри в найвищу цінність людини".

З глибокою повагою та найкращими побажаннями, Юрій Шеляженко, Хранитель віри Української Душевної спільноти.

До уваги Державного департаменту США: системна індивідофобія в Україні

Заява Державного департаменту США про погіршення законодавства України у сфері релігії, що ускладнюють реєстрацію релігійних груп, заслуговує на підтримку. Але з одним уточненням. На жаль, у цій заяві є суттєва прогалина – не відзначається кричуща індивідофобія в Україні, тобто дискримінація одноосібних груп у праві засновувати громадські та релігійні організації як юридичні особи.

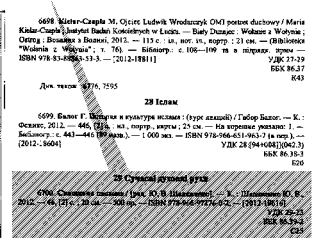
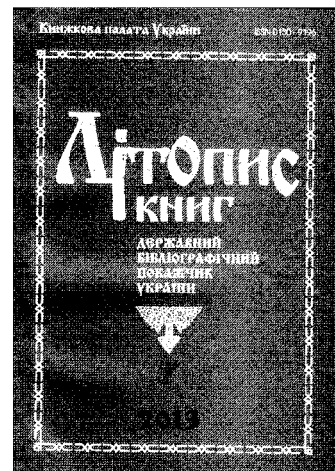
Це, зокрема, унеможливає державну реєстрацію одноосібних релігійних громад нашої конфесії – віруючих в найвищу цінність людини. Адже відповідно до нашого віровчення кожен віруючий може одноосібно заснувати нашу базову організаційну форму спільнот віруючих в найвищу цінність людини – душевну спільноту, керуючись безпосереднім одкровенням від Бога. Доводиться діяти без державної реєстрації, що, слава Богу, все-таки дозволено релігійним громадам статтею 8 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації».

Також, дякуючи добрій волі Бога, віруючим в найвищу цінність людини все ж вдалося видати в Україні Священне писання нашої конфесії. Отже, для свободи віросповідання у нас поки не все втрачено.

29 Сучасні духовні рухи

6700. Священне писання / ред. Ю. В. Шеляженко. — К.: Шеляженко Ю. В., 2012. — 46, [2] с.; 20 см. — 500 пр. — ISBN 978-966-97276-0-2. — [2012-19616]

УДК 29-23
ББК 86.39-2
С25

Але, на жаль, «відписки» про неможливість одноосібного заснування релігійного центру віруючих в найвищу цінність людини отримують від чиновників уповноваженого органу у справах релігій (Держкомнацрелігій, Міністерства культури) з 2009 року, коли вперше було подано заяву про реєстрацію такої релігійної організації.

Більше того, індивідофобія закріплена діючим законодавством і захищається навіть помічниками Омбудсмена, які, здавалося б, мають боротися проти дискримінації.

Наприкінці минулого року Українська Душевна спільнота звернулася з листом на ім'я Уповноваженого ВР з прав людини пані Лутковської, в якому було зазначено про індивідофобський підхід до реєстрації релігійних організацій.

Адже відповідно до статті 2 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», законодавство України ґрунтується на принципі недискримінації, що передбачає незалежно від певних ознак забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб. Таким чином, відповідно до закону групи осіб не можуть дискримінуватися за ознакою масовості (числа учасників групи), зокрема, не можуть надаватися будь-які переваги або встановлюватися обмеження для груп осіб, що складаються з однієї особи, порівняно із групами осіб, які складаються більш ніж з однієї особи (двох, десяти осіб).

Відповідно до частини 2 статті 83 Цивільного кодексу України товариством є організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві; товариство може бути створене однією особою. Увага, так прямо сказано в Цивільному кодексі: товариство може бути створене однією особою! Однак є велика прикрість: встановлені законом гарантії діяльності релігійних та громадських організацій не поширюються на непідприємницькі товариства, засновані відповідно до Цивільного кодексу України...

Відповідно до ч. 3 ст. 7 Закону України «Про громадські об'єднання», введеного в дію з 01.01.2013 р., кількість засновників громадського об'єднання не може бути меншою, ніж дві особи.

Статтю 14 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» встановлено, що засновниками базового різновиду релігійних організацій – релігійної громади – може бути група осіб в кількості не менше десяти чоловік.

Індивідофобський, дискримінаційний щодо одноосібних груп характер даних законодавчих норм є очевидним. І в згаданому листі до Омбудсмена Українська Душевна спільнота просила сприяти внесенню змін до діючого законодавства для припинення дискримінації одноосібних спільнот, зокрема, душевних спільнот нашої конфесії – сповідуючих релігійну віру в найвищу цінність людини, у праві на державну реєстрацію наших одноосібних спільнот у організаційно-правовій формі юридичної особи.

Представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини А. А. Філіпішина на звернення Української Душевної спільноти з приводу індивідофобської дискримінації діючим законодавством України одноосібних груп порівняно з масовими у праві на заснування громадських і релігійних об'єднань 10.01.2013 р. дала абсурдну, явно суперечливу відповідь.

От дві висунуті нею тези.

Перша теза: ознаки дискримінації мають «бути невід'ємною, визначальною частиною ідентичності особи або групової ідентичності, а також не залежати від волі особи або групи осіб таку ознаку змінити».

Теза друга: «будучи математичною даністю, чисельність (у вашому випадку ознаки одноосібності або масовості) не є такою ознакою».

Але ж «математична даність», чисельність, якраз і є об'єктивною визначальною ознакою групи! Якщо ти в групі один, вас не двоє і не десять; група об'єктивно одноосібна, і це легко перевірити.

Пані Філіпішина задалегідь проголошує індивідофобію «легітимною», бо залізно переконана, що одноосібна група осіб не є групою, так само як рабовласники переконані, що раб є річчю, а не людиною.

Індивідофобія – це системна проблема. І якщо Держдепу США не байдужий стан свободи віросповідання в Україні, не слід ігнорувати проблему індивідофобії в Україні.

До речі, днями побачила світ книжка «Розумію. Вірую. Люблю» з підзаголовком «Проповіді місіонера релігійної віри в найвищу цінність людини». У ній, окрім суто місіонерства, детально викладені підходи Української Душевної спільноти до духовного правозахисту, до реалізації духовної суб'єктності людини у царині священного. У книжці є розділ і про подолання індивідофобії. Насправді в Україні зараз не існує повноцінної свободи віросповідання. Треба зробити все можливе, щоб це змінилося.

І це не примха. Долати індивідофобію перш за все треба не нам, віруючим, а самій державі. Ми якраз знаємо, що природне право суверенітету особистості, дароване Богом, не потребує державних санкцій. Це треба усвідомити перш за все державі, яка має бути справедливою, якщо хоче взаємно вигідної співпраці з вільними, віруючими в себе громадянами, а не їх внутрішньої еміграції. Держава має бути демократичною і правовою не на словах, а на ділі. Почесному. Без лукавої дискримінаційної індивідофобії.

Індивідофобія в Релігійній інформаційній службі України (РІСУ)

Після публікації в блозі Юрія Шеляженка на сайті Релігійної інформаційної служби України (РІСУ) www.risu.org.ua тексту під заголовком «До уваги Держдепу США: системна індивідофобія в Україні» з критикою індивідофобської політики Української держави у сфері державної реєстрації релігійних організацій та індивідофобської позиції представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини редакція РІСУ показала себе часткою цієї системної проблеми: блог було закрито, а незабаром на сайті було розміщено компліментарну новину про захист омбудсменом релігійних свобод.

Перед закриттям блогу директор РІСУ Тарас Антошевський розмістив індивідофобський коментар: «Одноосібна група» - це не реєструвати у держдепрелігій, це в інститут для дослідів. Як група може складатися з одної особи? Закон вимагає не менше 10. І це правильна норма!». Юрій Шеляженко у відповідь подякував панові Тарасові за ідею створити інститут дослідження індивідофобії при Українській Душевній спільноті і далі пояснив: «Це неправильна норма, тому що ніякого раціонального пояснення цієї норми не існує. Навіть колегії в давньому Римі

засновували троє, а не десятеро. Тож якщо беретесь захищати цю дивакувату норму, може, поясните її? До речі, зараз релігійні центри реєструє Міністерство культури України. І ще одне. Від державної реєстрації Божі справи ніколи не залежали. Он християни багато років утверджувалися у вірі в катакомбах, до того як скласти лідируючу світову релігійну конфесію. Приклад християн мене дуже надихає в цьому сенсі”.

Далі у обговоренні анонімний користувач РІСУ припустив, що автор блогу несповна розуму, на що Юрій Шеляженко відповів: “Все ж стереотипний шум супроводжує проповіді віруючих в найвищу цінність людини в усі віки! Про Ісуса казали: «Він навіжений, то біс змусив Його втратити глузд. Навіщо ви Його слухаєте?»». Магомета змушували виправдовуватись, що він не віщун і не одержимий. Воістину, на відміну від людяності, що послідовно розвивається, зло агресивного заперечення лишається незмінним та все таким же хаотично беззмистовним, яким і було тисячі віків тому, яким і буде, бо життя недосконале, і тільки безпосереднє спілкування кожної людини з Богом удосконалює нас”.

Потім ще один анонімний користувач поцікавився: “Навіщо одноосібним релігійним “громадам” державна реєстрація? Навіщо блог, коли людина прагне одноосібно сповідувати свою релігію?”. Йому було роз’яснено, що одноосібність - це не ізоляція, а самостійність; одноосібне засновництво не означає одноосібну діяльність: “наприклад, віруючі нашої конфесії вважають однією зі своїх душевних спільнот всіх своїх друзів і контрагентів по всім видам майнових та немайнових відносин, незалежно від їх переконань. Якщо я видаю богослужбову літературу і дарую її безкоштовно або за ціною, не вищою за собівартість, а не продаю, тобто, якщо я при цьому не переслідую мети отримання прибутку, а керуюся тільки покликанням поширювати слово Боже, така релігійна діяльність не має вважатися прибутковою і за неї я не маю платити податки. Те саме стосується й будь-якої іншої альтруїстичної діяльності во славу Божу, початої одним ініціатором”.

Закриваючи блог, редактор РІСУ Анатолій Бабинський написав Юрію Шеляженку, що “РІСУ не повинне бути майданчиком для популяризації Ваших ідей, які, м’яко кажучи, є дивними”. Чому жоден блог (в тому числі, на сайті РІСУ) не обходиться без популяризації ідей блогерів, а для блогу Юрія Шеляженка раптом встановлюється табу, що позбавляє будь-якого сенсу саму ідею блогерства - пан Бабинський не пояснив. На дії пана Бабинського було подано скаргу Тарасу Антошевському: “Сумно, що одне тільки декларування духовної самодостатності людиною спричиняє бурхливий гнів та якісь безумні рефлекторні крики про ненормальність людини. Пан Бабинський вже написав вчора зранку коментар під блогом про те, що всіх хворих у психіатричних лікарнях слід записати в Христи та Магомети, а потім стер свій нестриманий коментар. Я гадав, що він одумався. Якщо раптом виявиться, що закриття блогу є імпульсивними діями пана Бабинського і на РІСУ все ж залишилися якісь крихти віротерпимості, якщо хтось почув мою готовність, висловлену у коментарях, піти назустріч вашим побажанням і більше не згадувати про проблему індивідофобії - хоча я вважав і вважаю цю проблему дуже суттєвою, і все, що зараз

відбувається з моїм блогом, є результатом системної індивідофобії в Україні - я б просив переглянути рішення про блокування мого блогу”.

У відповідь пан Антошевський написав, що “була причина зробити те, що зробив Анатолій. І це не порушення засад віротерпимості. Бо не йдеться про віру, а про Ваше зловживання блогом на РІСУ для проповідування/пропаганди (суті не змінює) своїх поглядів, які не мають нічого спільного з релігійним віровченням жодної з визнаних релігій чи релігійно-філософських течій”. На цей лист Юрій Шеляженко відповів: “Нікого ні в чому не звинувачую, не маю бажання шукати винних та приписувати їм абсурдні “зловживання” - і Вам не раджу давати волю негативним почуттям. Взагалі, коли у вас виникає ірраціональне бажання приписати недобрі наміри людині, яка не давала до цього приводу, а лише мислить відмінними категоріями, краще цей гнів та хвилювання спрямовувати на самі власні емоції як такі, знайти в цьому мотивацію до самовдосконалення у мисленому спілкуванні з Богом. Це одна з найпростіших духовних технік. Думаю, Ви нею володієте, і лише нагадую, що тут саме той випадок, коли треба молитися, а не шукати винних. І ще один момент. Блог, за визначенням - майданчик для самовираження. Будь-якого, в тому числі офіційного. Якщо моя духовна самостійність та духовний правозахист ображає ваші почуття, так і скажіть - я зрозумію. Але врахуйте, що в різних традиціях є різні способи керування почуттями, їх узгодження з традицією та обрядом. У церковній традиції це благословення духовенства, у світській масове суспільне визнання, а в нашій традиції це мудре і послідовне самопроголошення. Як і Ви, я відчуваю бажання бути частиною більшого, але вам для цього потрібне “визнання”, а для мене достатньо послідовного самопроголошення, причому послідовність полягає у повазі до чужого самопроголошення, індивідуального чи спільного, бо індивідуальність є одноосібною спільнотою і кожна спільнота, включаючи одноосібну, існує як духовний суб’єкт завдяки послідовному самопроголошенню. Якщо я вірую в себе, я маю бути відкритим до всіх, все вічне буття однаково належить належить і мені, і іншим добрим людям, в тому числі Вам. Тож володійте собою і будьте відкритими”. Цей лист викликав бурю індивідофобських непристойностей з боку Анатолія Бабинського: “Пане Юріє, залиште свої проповіді і напучування для інших, найкраще для “самопроголошених віруючих”... Релігії є різні, але всьому є межа. Завтра з’явиться релігія великого пальця Юрія Шеляженка, після завтра хтось заснує культ своєї ноги і буде відстоювати свою самопроголошену ногу”; “одноосібна спільнота” - це оксюморон”. У відповідь на такі богохульства самопроголошені руки та клавіатура Юрія Шеляженка нагадали панові Бабинському, що Бог благословив людей на творче фантазування та одушевлення всього сущого, в тому числі, творче користування мовою, і тому оксюморони розвивають мову: наприклад, в Біблії є красномовний оксюморон “твердь небесна”, а у нас - “одноосібна спільнота”, і ми віруємо, що у цих словосполученнях втілено істину. Наостанок у РІСУ було направлено листа із вдячністю за можливість ведення блогу протягом 2010-2013 рр.